

DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Lilia Olifieț (Negruța), prin intermediul avocatului Vasile Geru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fiodor Rotanenco către Lilia Olifieț cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea avocatului Vasile Geru în interesele Liliesi Olifieț (Negruța) cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit apelul declarat de acesta ca fiind depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen,

c o n s t a t ă :

La 30 iulie 2018, reclamantul Fiodor Rotanenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliesi Olifieț (Negruța) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Lilia Olifieț în beneficiul lui Fiodor Rotanenco suma de XXX euro cu titlu de împrumut, în valută națională conform cursului stabilit de BNM la data executării hotărârii; suma de XXX lei cu titlu de cheltuieli legate de judecarea cauzei; suma de XXX lei cu titlu de asistență juridică și suma de XXX lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de XXX lei (XXX lei).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 septembrie 2019, avocatul Vasile Geru, în interesele apelantei Lilia (Olifieț) Negruța, a declarat apel împotriva hotărârii din 09 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În ședința instanței de apel, avocatul Vasile Geru, în interesele apelantei Lilia (Olifieț) Negruța, a solicitat repunerea în termenul de declarare a cererii de apel, pe motiv că au fost în imposibilitate de a fi prezenți în ședința primei instanțe.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea avocatului Vasile Geru în interesele Lilie Olifieț (Negruța) cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit apelul declarat de acesta ca fiind depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La 02 decembrie 2019, Lilia Olifieț (Negruța), prin intermediul avocatului Vasile Geru, a declarat recurs împotriva încheierii din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău, care urmează a fi casată, invocând faptul că hotărârea primei instanțe a fost recepționată prin poștă la 23 august 2019, fiind contestată cu apel la 20 septembrie 2019, iar instanța de apel i-a încălcat recurentei dreptul al un proces echitabil, deoarece a respins solicitarea, înaintată în numele acesteia, cu privire la repunerea în termen a apelului.

La 24 ianuarie 2020, Fiodor Rotanenco, prin intermediul avocatului Gheorghe Sclifos, a depus referință la cererea de recurs, solicitând restituirea acesteia, din motivul omiterii termenului de contestare a încheierii.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lilia Olifieț (Negruța), prin intermediul avocatului Vasile Geru, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 14 noiembrie 2019, fiind expedită recurentei pentru cunoștință la 18 decembrie 2019 (f.d. 122). Dat fiind faptul că la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării încheierii de către recurent, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 02 decembrie 2019, adică înainte de expedierea încheierii instanței de apel pentru cunoștință, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea avocatului Vasile Geru în interesele Lilie Olifieț (Negruța) cu privire la repunerea apelului în termen și s-a restituit apelul declarat de acesta ca fiind depus în afara termenului legal, iar instanța a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Avocatul recurenteii susține că hotărârea primei instanțe a fost recepționată prin poștă la 23 august 2019, fiind contestată cu apel la 20 septembrie 2019 și fiind solicitată instanței de apel repunerea în termen.

Colegiul nu poate reține acest argument al avocatului recurenteii, or, în conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Astfel, argumentul, potrivit căruia recurenta a calculat termenul de declarare a apelului din momentul în care a luat cunoștință de dispozitivul hotărârii primei instanțe, este unul lipsit de suport juridic, or, potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, recurenta Lilia Olifieț (Negruța) și avocatul acesteia, Vasile Geru, au cunoscut despre existența hotărârii primei instanțe, deoarece avocatul a fost prezent la examinarea în fond a litigiului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 81-85), în care s-a stabilit că deliberarea și pronunțarea hotărârii urma să aibă loc la 09 august 2019, ora 17.00, acest fapt fiind demonstrat și prin recipisa semnată de către avocatul Vasile Geru (f.d. 80). Astfel, recurenta solicitând instanței de apel repunerea în termen, nu a probat omiterea termenului de contestare a hotărârii.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de

neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Lilia Olifieț (Negruța), prin intermediul avocatului Vasile Geru, împotriva încheierii din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Lilia Olifieț (Negruța), prin intermediul avocatului Vasile Geru.

Se menține încheierea din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fiodor Rotanenco către Lilia Olifieț cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru